

MAGNETOGRAM GOVORA

Gregor Golobič, predsednik stranke Zares, na predstavitvi programa Vzemimo Evropo ZARES na gradu Bogenšperk, 23. maja 2009

Pozdravljeni vsi, še posebej pa tisti na sončni strani, ki ne boste pridobili le besed, pač pa tudi koloraturo. Veseli me, da smo se zbrali tu – Majda se je ozrla v zgodovino in na danes, kaj se dogaja na gradu, poleg tega, da pride sem občasno kakšno gibanje, kakšna politična stranka, se tu ob sobotah dogajajo poroke, tudi takoj za našim shodom se bodo zgodile. Jaz imam s tem na tem mestu celo nekaj več izkušenj, morda še kdo drug. Pravzaprav imamo danes tu neko predporočno – lahko rečemo – slovesnost. Volitve so, zgodba o izbiranju in o potrditvi neke izbire, nekega izbora. Tu imamo nekaj ženinov in nekaj nevest, precej nas je svatov in računamo, da bo svatov, ki bodo želeli vreči riž na poti naših kandidat in kandidatov sedmega junija, dovolj.

Valvazor je dokazal, da je za uveljavitev v Evropi potrebno veliko več kot le trkati se po prsih in izhajati iz domneve, da vsi vedo, kako velik in pomemben si, ker se sam na to pridušaš. Vedel je, da je za priznanje, prepoznanje, uveljavitev potrebno znanje – in to je bilo tisto, kar je tudi nas vodili pri izbiri kandidat in kandidatov za kandidatno listo na letošnjih evropskih volitvah, ki so naše prve evropske volitve. So zelo pomembne in – ne samo zato – smo se skupaj uvrstili pod naslov, ki ga vidite za menoj, Vzemimo Evropo ZARES. To ne pomeni samo tega, da se po petih letih, odkar smo polnopravni člani in soustvarjalci, vse pravice za to pravzaprav imamo, te Evrope, da se tega ne zavedamo dovolj, da razumemo Evropo kot neko tujo državo, združbo, s katero komuniciramo preko veleposlaništev, preko nekkih ambasadorjev, kandidat, nosilec liste ene izmed strank te dni razlaga spet o evropskih poslancih kot ambasadorjih Slovenije, kar res pomeni, da razume Evropo popolnoma narobe – mi tja ne pošiljamo ambasadorjev ampak pošiljamo ljudi, ki se zavedajo, da je Evropa naš domač teren, ki se zavedajo, da je Evropa slovenska in Slovenija evropska, in v tem smislu je zapisan, izpisan tudi naš program.

Ampak da je treba vzeti Evropo zares, ne pomeni samo tega. Pomeni tudi odgovor na neko vprašanje, ki se zastavlja marsikomu v Sloveniji in ni popolnoma neprimerno. Vprašanja, ki se zastavljajo spontano, imajo po logiki stvari v sebi nekaj soli in je prav na njih odgovoriti. Vemo namreč – in to je tisto, kar nas lahko vse navdaja s skrbjo, neodvisno od politične razvrstitve – komur v resnici je do demokracije, do tega, da je čimveč ljudi udeleženih pri odločanju o javnih, skupnih zadevah, in tudi evropske so takšne, nizka volilna udeležba ne more biti vseeno. To je morda vseeno tistim, ki niso zadovoljni z nobeno republiko, ki ni njihova in si želijo novih in novih – nam, ki vemo da je demokracija sistem, v katerem moraš biti zadovoljen tudi kadar drugi niso zadovoljni s teboj, ampak se moraš zazreti vase, je nizka volilna udeležba poseben izziv. Evropske volitve je treba vzeti zares.

Zakaj je to vprašanje pravzaprav tako spontano prisotno pri marsikomu? Vidite, da tudi ankete, ki se pogoste pred volitvami, ki kažejo vedno višjo napoved udeležbe, kot se potem realizira, za evropske volitve že zdaj kažejo nizko stopnjo udeležbe. Če pogledamo številke, seveda niso spodbudne. Več kot 700 glav – bolj ali manj modrih – bo sedelo v novem evropskem parlamentu. Od tega jih bo sedem prišlo iz Slovenije. Torej 7 proti 736. In to seveda pri marsikomu zbuja vprašanje, ali lahko tam sploh kaj dosežeš? Je tam moč priti do česa drugega kot do tega, da se sedem ljudi »dobro ima«, kot se pogosto reče, ko se predpostavlja, da je politični angažma iskanje »dobro se imeti«. Na to

vprašanje moramo povedati, da dosedanjih sedem poslank in poslancev v evropskem parlamentu, ki so prišli iz Slovenije, ni najbolj prepričljivo odgovorilo. Mnogi med njimi so redko zastavili svoj glas, niso znali artikulirati interesov, predvsem evropskih interesov Slovenije, videli so spet, da je to nek medij, nek podij, nek forum, v katerem se oglasiš, če se že oglasiš, ko gre za izrazito domačo tematiko, ne pa za podij, kjer se odloča o evropski tematiki, ki je po definiciji tudi slovenska. To so teme, ki jih mi v svojem programu tudi naslavljajo, zadevajo področje ekologije, tudi področje soočanja z gospodarsko krizo, ki jo bo Evropa zmogla, in ohranila, zadržala tisti potencial, moč, s katero je kriza vstopila, v odnosu do drugih velikih konglomeratov sil, azijskih, ameriških, samo, če bo ohranila to evropsko odprtost, in kvaliteto, ki jot a odprtost s seboj prinaša. Na novem sklicu parlamenta in sedmih poslank in poslancev, ki bodo tam iz Slovenije, bodo v nadaljevanju dali prepričljivejši odgovor na vprašanje, ali je sedemglavo zastopstvo lahko dovolj veliko, da vpliva na odločitve. Da to ni nemogoče samo po sebi, smo po pravici že dokazali – dokazali smo to v Sloveniji, kjer devet naših poslank in poslancev v 90-članskem parlamentu uspeva dokazati, da veličina ni odvisna od števila. Ko gre za načela, ko gre za vrednote in ko gre za vztrajnost, ko gre za nepopuščanje, čeprav se zdi, da ni nagrajeno z dnevnim aplavzom in medijsko všečnostjo, to lahko obrodi sadove.

Stranka Zares je to kot nova vladna stranka pokazala, dokazala, na tej poti vztrajamo – to je pravzaprav najboljši odgovor, ki ga lahko damo in ga dajemo vsem tistim, ki se sprašujejo tudi, ali je smiselno pravzaprav sodelovati v tem procesu določanja sedmih predstavnic in predstavnikov Slovenije v evropskem parlamentu, kajti ne gre samo za njih – predvsem gre za to, da se Slovenija v resnici, kot evropska država, in Evropa kot slovenska domovina, potrdi, uveljavi in nas v prihodnjih mandatih z večjim zamahom vse skupaj popelje na evropske volitve.

S to ambicijo in v prepričanju, da to ne bo nepreslišano, da naše kandidatke in kandidat is svojim znanjem, širino, s sposobnostjo in z verodostojnostjo, ki jo nosijo s seboj skozi svoje dolgoletno delo v politiki ali na drugih področjih profesionalnega angažmaja, da bomo uspeli na teh volitvah doseči preboj, prestopili tisti prag, ki ga potrebujemo za to, da bo nova politika, o kateri smo pred letom dni šele govorili, zdaj pa jo že slabega pol leta tudi uveljavljamo, dobila novo dimenzijo, nov zagon in tudi potrditev tega, da časi, o katerih je Majda govorila, terjajo nove odgovore na nova in tudi stara vprašanja, bodo ti odgovori obarvani tudi z našo barvo in z našimi premisleki.

Vsem želim v preostanku volilne kampanje veliko uspeha pri prepričevanju vseh tistih, ki potrebujejo spodbudo za udeležbo in za svojeglavo presojo, kaj je najboljša izbira, v stranki jim tu stojimo ob strani, vsak po svojih močeh. Na Bogenšperku smo zbrani, da se od tu odrinemo – vidi se široko naokoli in prepričan sem, da se bomo po 7. juniju zadovoljno in z optimizmom ozirali po novih izzivih in po novih stopnicah.

Hvala lepa.